Upućivanje

Važnost upućivanja

Svi vjernici ne trebaju ići u boj. Neka se po nekoliko njih iz svake zajednice njihove potrudi da se upute u vjerske nauke i neka opominju narod svoj, kada mu se vrate, da bi se Allaha pobojali.[1]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Znajte, ja ću ponoviti ovaj govor! Obavljajte namaz, dajite zekat, naređujte dobro, a odvraćajte od zla. Znajte da je vrhunac naređivanja dobra i odvraćanja od zla da dođete do mog govora i da ga prenesete onima koji nisu prisutni, da im naredite njegovo prihvatanje i da ih spriječite da mu se protive. Zaista, ova zapovijed je od Allaha, dž.š., i od mene.”[2]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “O Ali, ako Allah posredstvom tebe uputi čovjeka, to je vrednije za tebe od onoga što Sunce obasjava.”[3]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Učinite Allaha voljenim Njegovim robovima, Allah će vas voljeti.”[4]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Onome preko koga neko primi islam Džennet je neupitan.”[5]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Onome ko poziva na uputu pripada ista nagrada kao i onima koji se povedu za njim, a da se njima nimalo ne umanji od njihove nagrade.”[6]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Najbolji od moga ummeta su oni koji pozivaju Allahu i učine Ga voljenim kod robova.”[7]

Šerif ibn Sabik Et-Teflisi prenosi od Hammada Es-Semederija: “Rekao sam Imamu Sadiku, mir s njim: ‘Često idem u gradove nastanjene nevjernicima. Neki od mojih poznanika kažu: Ako tamo umreš bit ćeš proživljen s njima. Imam me upita: O Hammad, kada si tamo, da li širiš

naše učenje i pozivaš li k nama? Odgovorio sam: Da. Imam zatim upita: A kada si u muslimanskim gradovima, da li širiš naše učenje i pozivaš li k nama? Odgovorio sam: Ne. Rekao mi je Imam: Ako umreš u nevjerničkom gradu, bit ćeš proživljen sam za sebe, kao jedan ummet, dok će se tvoja svjetlost kretati ispred tebe.'"[8]

Šta je obavezno za onog ko poziva u vjeru

Poznavanje vjere

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: "Božiju vjeru može pomoći samo onaj ko je poznaje u cijelosti."[9]

Oslanjanje na riječi Ehli-bejta

Abdus-Selam ibn Salih El-Herevi: "Čuo sam Imama Ridu kako kaže: 'Allah će se smilovati robu koji oživljava našu stvar.' Upitao sam ga: 'Kako se oživljava vaša stvar?' Odgovorio je: 'Stičući naša znanja i podučavajući druge ljude tom znanju. Kada bi ljudi znali vrijednost našeg govora, sigurno bi nas slijedili.'"[10]

Iskrenost

Za ovo od vas ne tražim nikakve nagrade, mene će Gospodar svjetova nagraditi.[11]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: "Nema roba koji je održao govor, a da ga Allah, dž.š., neće pitati šta je time želio."[12]

Hrabrost

Oni koji su Allahove poslanice dostavljali i od Njega strahovali, i koji se nikoga, osim Allaha, nisu bojali. A dovoljno je to što će se pred Allahom račun polagati![13]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: "Reci istinu, i nemoj da te na Božijem putu bude strah ičijeg

prijekora.”[14]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Nemoj da bilo koga od vas strah od ljudi spriječi da kaže istinu koju je vidio ili kojoj je bio svjedokom, jer govorenje istine ili opominjanje na veliki događaj ne ubrzava smrt niti udaljava opskrbu.”[15]

Istinoljubivost

Imam Sadik, mir s njim: “Najbolja propovijed je ona čiji govor ne prelazi granicu istine, a djelo granicu iskrenosti.”[16]

Amr ibn Ebil-Mikdam: “Imam Bakir, mir s njim, mi je pri mom prvom susretu s njim rekao: ‘Prije govora se pouči istinoljubivosti.’”[17]

Blagost

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Olakšavajte, a ne otežavajte, i smirujte, a ne širite mržnju!”[18]

Božiji Poslanik, s.a.v.a.: “Naređeno mi je da budem ljubazan sa ljudima jednako kao što mi je naređeno da širim poruku poslanstva.”[19]

Imam Sadik, mir s njim, obraćajući se Omeru ibn Hanzali: “O Omere, ne opterećuj naše sljedbenike, već budi blag prema njima, jer ljudi ne mogu podnijeti ono što vi možete!”[20]

Savjetovanje

Dostavljam vam poslanice Gospodara svoga i ja sam vam iskreni savjetnik.[21]

Imam Ali, mir s njim, govoreći o vrlini časnoga Poslanika: “On ga je poslao u vrijeme kada su ljudi lutali u nedaćama, skupljajući ogrjev za vatru smutnje, pa je Poslanik, s.a.v.a., dao sve od sebe savjetujući i izveo (ih) na Pravi put pozivajući ka mudrosti i lijepoj pouci.”[22]

Usklađenost srca i jezika

Imam Ali, mir s njim, u izreci koja mu se pripisuje: “Riječ koja izađe iz srca nastanjuje se u srcu, a riječ koja izađe samo sa jezika ne prelazi mimo ušiju.”[23]

Upućivanje djelom

Imam Sadik, mir s njim: “Budi od onih koji pozivaju ljude dobru, ali bez riječi, tako što će kod tebe vidjeti trud, istinoljubivost i bogobojaznost!”[24]

Imam Sadik, mir s njim: “Allah će se smilovati skupini koja je svjetiljka i putokaz upute, onim ljudima koji pozivaju nama djelima i svom svojom snagom.”[25]

Preveo sa perzijskog: Amar Imamović

---

[1] Et-Tevbe, 122.
[2]El-Ihtidžadž, 1/157/32.
[3]El-Mustedreku ‘ale-s-sahihajn, 3/691/6537.
[4]El-Mu‘džemu-l-kebir, 8/91/7461.
[5]El-Mu‘džemu-l-kebir, 17/285/786.
[6]El-Muvetta', 1/218/41.
[7]Kenzu-l-‘ummal, 28779.
[8]Emali-t-Tusi, 46/54.
[9]El-Firdevs, 1/234/897.
[10]Me‘ani-l-ahbar, 180/1.
[11] Eš-Šu‘ara, 145.
[12]Ez-Zuhdu libni Hanbel, 391.
[13] El-Ahzab, 39.
[14]Hil'jetu-l-evlija, 1/241.
[15]Musned ibn Hanbel, 4/102/11474.
[16]Misbahu-š-šeri‘a, 395.
[17]El-Kafi, 2/104/4.
[18]Sahihu-l-Buhari, 5/2269/5774.

[19]Tuhafu-l-‘ukul, 48.

[20] El-Kafi, 8/334/522.

[21] El-A‘raf, 68.

[22]Nehdžu-l-belaga, govor 95.

[23]Šerhu Nehdži-l-belagati libni Ebil-Hadid, 20/287/279.

[24]El-Kafi, 2/105/10.

[25]Tuhafu-l-‘ukul, 301.